

Előzetési árak
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — —
Negyedévre . . . 2 — 50 —
Egy hóra . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca 1792. sz.) bérmentve küldendő.

Előzetési helyben:
Telegráf K. Lajos könyvkereskedésében, és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1792. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASÁRNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:

Négy hasznos pént sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alkalmán jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg díj minden külön bejelölés nélkül 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság ára 30 kr.

Nyitási közlemények minden pént sorra 50 krajczár.

Hirdetéseket felvételre a szerkesztőségben és kiadóhivatalban (Nagy-uj-utca 1792. sz. a.)

Köziratok nem adóznak vissza.

Háborus jelenség?

A nagy-politika boszorkány könyhájának üstjében soha se tudja a jámbor közönség, hogy mi föl. Ha az ember nagyon szereti a békét, elhiszi azokat a békebiztosításokat, a melyek rendszeren olyankor helyezik leghatékonyabban kiállításba a béke áldásait, mikor legközelebb van a háboru. Ha pedig pessimistikusabb természetűek vagyunk, akkor minden bökörben azokat a bizonyos szuronyokat látjuk, melyek a határ egyik vagy másik oldalán felbukkanva, a casus belli-t szóták szolgáltatói. De optimista vagy, mint pessimista azért ép olyan keveset tud a háboruról vagy a békéről, a milyen kevéssé tudja az európai külföldi hivatalok vezetői este, hogy mire fognak virradni reggelre. A helyzetnek ez az állandó bizonytalansága, mely a fegyveres béke mai korszakában reánk nehezedik, csaknem permanens és egyáltalán nem lehet csodálkozni rajta, ha csekély, máskor figyelembe se jövő jelenségekből olyan kombinációk támadnak, minők egyébkor, normális időben nem jöhetnének létre.

Itt vannak például a sorozások. Behívják a legényeket, a kik a hadköteles korba léptek. A sorozásról azt mondja a nőta, hogy »válogatják a legények elejét.« Valóban válogatni is szokták a komissziók. Százból, a ki sort huzott, alig jutott eddig rendszeren 8—10 oda, hogy felekküdjék a zászló alá. Visszahelyezték, a pórtartalékba tették a nagyobb részét a szálasának is. — Csak éppen annyit soroztak be, hogy a keretek meglegyenek, az ugynevezett béke-létszám kitéljék. Drága a mondur, még drágább a proviánt, sok pénzt tesznek ki a lényug vasai. — Minél több marad meg füstnélküli puska-porra, újfajta puskára, meg a zöldtollas, pléghalléros urak egyéb ártaftan szörakozási eszközeire, annál jobb. És minél kevesebb katonát visznek be a kaszárnyába, annál több milliócska marad a közös hadügyi budgetból annak a feneketlen zsáknak, melyet a béke idején való hadfelszerelés tökéletesítése nevének ismernek a delegátusok.

Am az idén mi történik? Megjelennek az ujonczozó komissziók, sorra vizsgálják a legénységet s apák, anyák nagy meglepetésére, mátkák siralmára, majd minden harmadik embert »tauglich«-nak találják. Sűrűn válik be egymásután a rekru. Mindenfelől olyan kimutatások jönnek az ujonczozásról, hogy az idén nem válogatnak, hanem szedik a katonákat sűrűn, gyorsan. Az eddigi 8—10% helyett 30—40% válik be a király zászló alá a felhívott hadkötelesek közül.

Hát ebből a jelenségből senki se következteti azt, hogy tavalyról az idénre egészen más generáció állt volna a linea alá. — Képtelenség is volna feltenni, hogy ha az 1871-ik esztendőben született gyermekekből satnya nemzedék fejlődött, az 1872-iki esztendőben az anyák csupa hősokeket hordtak volna emlőiken. Azok az állag-viszonyok, melyek előző években hasonló mérték alkalmazása mellett a sorozó bizottságok előtt fennfogytak, bizonyára meg vannak most is. Lehet eltérés természetesen, de ez egy-két száztól hullámszámánál nagyobbat nem idézhet elő az ifjabb nemzedék fejlettsége, edzettsége tekintetében különösen akkor, mikor a nevelésügyi viszonyai nem változtak, de az egészség, és a megélhetési viszonyok, melyek lényeges befolyást gyakorolnak az ifjuság testi fejlődésére, az előbbi időhöz képest tetemesen rosszabbodtak.

Ha tehát az idén háromszor annyi katonát soroznak, mint egyéb esztendőben, ebből nem ok nélkül következeti a béke munkálkodásának bár sovány gyümölcsseit feltő, a háboru megrázkódtatásaitól irtózó közönség azt, hogy nem az ujoncznyag jósága, de egyéb ok bírja rá a sorozó katoná urakat arra, hogy minél több rekruával számoljanak be a hadügyi miniszternek. Ez az egyéb ok pedig nem lehet más, mint az, hogy sokkal több katonára kell, mint eddig volt; hogy a kereteket már a béke idején kiakarják tölteni, hogy — ha kombináció is, miért ne mondanánk ki — félnek a háborutól és a rendszeren csak papiroson szereplő létszámot a kaszárnyák valóságos álladéka sietnek átváltoztatni.

Egyszóval az idej sorozásnak erősen puszkapor-szaga van. Háborus jelenséget tulajdonít annak a közönség és nem ok nélkül, mert nem csak egy helyen, véletlenül felmerülő tünettől, de majd mindenütt mintegy rendeltetészerűen egyformán lefolyó eljárással áll szemben.

Ifjuságunkat, mely így nagyobb számban kerül a Manlicherek birtokába, mint eddig, nem féljük. Meg se sértjük azzal, hogy ez a jelenség a félelemnek csak árnyékát is keltené fel bennünk. Megvagyunk róla győződve, hogy háboruban is meg fogják állani a helyüket. De mint a nyilvános élet jelenségét figyelemmel kísérmők, reá kell, hogy utaljunk erre a szimplomára, melytől semmiféle békebiztosítás nem fogja elvitathatni a komoly jellegét.

Az ev. ref. zsinat hétfő délutáni értekezletén a papválasztási törvényjavaslatok vitattak elvi szempontból. Szász Domokos püspök majd egy óráig tartó indoklással adott kifejezést azon kívánságának, hogy a papválasztásnál a kijelölési rendszer továbbra is fentartassék. A többség azonban a törvényjavaslat eredeti szövegét, mely szerint a kijelölési rendszer elejtetik, fogadja el. Tiszta Lajos gróf a dunáninneni kerület határozata alapján azt a kérdést veti fel: ha nem lenne-e célszerűbb a lelkesítő vizsgák vezetésére a minősítési egységesítés céljából egy közös lelkész vizsgálóbizottságot állítani fel? Ez indítvány a mellette és ellene történt felszólalás után a nyílt ülés eldöntésére hagyta ott. Kiss Albert azon kérdést veti fel, nem volna-e már itt az ideje, hogy a lelkesítő a kor követelményének megfelelő díjazásban részesíttessenek s így közül legalább a lelkesítő fizetés minimuma megállapítottassék? Többek felszólalása után abban lett a megállapodás, hogy addig is, míg ez az ügy a zsinaton nyilván tárgyalható lenne, az ág. ev. egyház küldötteivel együtt tanácskozással megválasztott küldöttség e fontos kérdést is tegye megbeszélése tárgyává s így módon a nyilvános tárgyalás idejére készítse el.

BELFÖLD.

Kecskeméten a függetlenségi és 48-as párt az Ugron lemondása folytán megürült képviselői tisztre Baghy László árvaszéki elnököt nyerte meg, a ki a párt egyhangú kérelmére a jelöltséget elfogadta. A jelölő nagygyűlés márczius 16-án délután 4 órakor lesz, a melyen a központból is több képviselő meg fog jelenni.

A két Tisza-párt. A következő politikai bonmot kering: Két Tisza-párt van. Tisza Kálmán pártjához tartoznak az öregek, Tisza, István pártjához a fiatalok. Mikor a közigazgatási vita alatt Tisza István vezetett, a fiatalok így szincerizáltak: »Hiába pazarolja Pista az ő lángeszét, fényes szónokleit, taktikai erélyét, mert az öreg ur úgy elrontotta a dolgot, hogy még Pista se reperálhatja meg.« Most pedig, mikor Tisza Kálmán újra fellépett és politikai súlyát visszanyerte, az öregek szincerizálnak ekkép: »Hasztalanul fejt ki Kálmán összes államférfiúi erejét, s hiába veszi kezébe a vezéri botot, mert Pista hetykesége, sértő tapintatlansága úgy elrontott mindent, hogy még Kálmán se reperálhatja meg.«

KÜLFÖLD.

Szerbia csatlakozása Oroszországhoz. Pétervár, márcz. 14. Nehány újság arról értesül, hogy Szerbia, Mián királytól most már végképpen megszabadulva, nem sokára Oroszországhoz fog csatlakozni.

400,000 sztrájkoló bányász. Mint Londonból sürgönyzik, Durhamban, Yorkshireben és Lancashireben általános a közmunkások sztrájkja. 400,000 szünetelő bányászon kívül a vasutnál és műhelyekben, valamint más ipari vállalatnál alkalmazott munkások közül sokan veszítették el kenyerüket. A bányatulajdonosok és sztrájkolók közt az érintkezés barátságos. Lehet, hogy a sztrájk e héten véget ér.

A szabadság napja.

A kereskedelmi akadémiai internátus önképző köré által márcz. 15-én tartott díszgyűlésén **Csata Kálmán** a következő elnöki beszédet mondotta:

Nemzetek kelnek életre s vesznek el észrevétlenül. . . Megrendítő harczi tusák gyilkoló szabályja, szabadságért küzdő nemzetek daliáinak vérét ontja ki patakokként, de ha a hősök tetteinek emléket márványlapokra felvéste a történet komoly muzsája Klío, a kegyelet ritkán szentelt ünnepe számunkra. . . Lebirkózatlan természeti erők ellenállhatlan hatalma megrendíti földünk mind a négy sarkát; a nap elhomályosul, mi reszketünk, mint a nyárfalevél, csúszunk, mint a fereg, de ha elműlk a vész s kiderül az égből, csak ujjongunk örömlünkben s pillanatok multán mindent feledünk. . . Feledés elvünk öntudatlanul. — Bizony, sok nagy napot élt a magyar ezer év óta, — sokat is elfeledett.

De van egy ezek között, melyet szentnek tart! Szentnek, mint az embermegváltás dicső óráinak világraszóló, feledhetetlen emlékezetét, szentnek, mint a szabad embert teremtő istenség akarata megvalósulásának szívet emelő perceit s nemzeti ünneppé avatott, holott nem halt ki emberöltő, nem ömlött férfi vér, s nem volt földindulás e napon!

Oly emelkedetten áll e huszonegy óra historiánkban, hogy eseményei színvonalának magaslataira szállva, képzeletben látjuk a multat, jelent és jövőt.

A világmindenség, az összes emberiség, nemzetek és egyesek egész életét rejti magában e három röpke szó. Mennyi igaz öröm, mennyi keserű fájdalom s mily boldogító remények Pantheonja ez!

Csak hazug a gyönyör, ha nem epszótt vívódás s nem sajtó gyötrelmek romjain hatolt szívünk szentelyébe; csak ábránd, hiú álomkép a remény, ha nem a tetterős s a mindenható akarat igaz érzetén épül az!

Igy multjára tekintve, méltán örvendezhet márczius idusán a magyar, mert nemzete legjobbainak márvány homlokáról e nap törölte a gondtól s butól gyöngyöző verejték cseppeket; a búsongó lantosok égő szeméből aláhullott vérkönnyekek e nap szárította fel utolsó cseppig; a lekötött szellem szárnyairól e nap tépte le a nyűgöz bilincseket, s ekkor némult el milliók jajja!

S ha tetterével, vasakarattal vívta ki mindezt, van-e balga, ki remélni ne merne, s kétségbe vonná, hogy él még a magyarok istene!? Nincs! Igy nem gondolkozhatik magyarok soha! Soha! Nem, mert szőjjön bár ellenünk ezer hálót a cselszövő armány, vessen millió kelepczét lábaink elé a (fekete) sárga irigység, akarjon s foszson ki mindenkünnél a durva kapzság; megmarad egy elrabolhatatlan kincsünk: a nemzeti öntudat még akkor is, ha nem — mint a lelándzott Prometheuszt — csak egy, hanem ha két — vagy százfejtű sasok marczangolnak is. E tudat kelt teljes erőre a magyarban, midőn:

A félvilággal szembe szállott
Nemzeteket tapodó haragja!

Ez érzéstől áthatott sereggel küzdött s ontott bajnoki vért, hazánk szerzője, Árpád, a Duna partjain!

Ily belső hatalomtól tüzelt nemzet vívta ki, hogy »nyögte Mátyás bús hadát Bécsnek büszke vára!« Ily életre keltő érzelem várszolta elő azon dicső időt, mikor:

Magyar tenger vizében hunyt el
Észak, kelet s dél hullócsillaga!

Hej, de a fénynél ott van az árny is, s Mohácsnál:

Lajos király elesett
És a magyar a töröknek
Másfélszázig rabja lett!

Virágzó városok s falvaknak csak hamva maradt, s hogy ragadozóké legyen ez édes ma-

gyar anyaföld, s felette kővályogva károgó hol-lóké a lég, a felhold barbár tömege rablánczra fűzve hajtott keletre ferfit és gyöngye nő, ifjút és öreget; járommal törtette nyakát s hogy porrig alázza »Isten« képét is »Allah« előtt, állatok durva bőréből csavart, nehéz korbáccsal verdeste véresre egyaránt a harcedzett és üde arcokat. — De nem volt elég, hogy pusztítva dult e hazán enyészet és halál, a vihar és a fergeteg, hanem minthogy »fergetegben könnyű a halászat«, előzőlött Arany »Poloska« hada, melynek »ubi bene, ibi patria« s szivta drága vértünk orozva, gazul. Az egyéni durva önzés és féktelen nagyravágás is kinyújtá kezét a Kárpátok homja után. De ne csodálkozzunk, hisz a kiélgethetetlenség, e zsarnoki hatalom, e vészpórák Hárpia, kéjjel gőnyesztené rabigába, nem csak a nemzetek népének millióit, hanem magát a teremtett világot, az egész univerzumot is. — Szegénynek, azután rabszolgává tenni a magyart: ez lett a jelszó.

S csakugyan eljött az idő, midőn annyi vérvesztés, annyi hajszolás, annyi kín után, megszibadt a magyar idegzete s kiesett kezéből a kard; eljött az idő, midőn elelelt a nemzet s kínosan vergődött, öntudata is mely lázba esett. — Nyelve, melyet az »aranytoll« Pázmán oly ragyogón kezelt egykor, elnémult. Dalosai hallgattak, mint a sir. Remélni sem tudott akkor. Azonban borura derüjön; a nap ragyogó fénye nem homályosul el örökre soha; a fagyasztó, zúzmárás január után nem marad el az életre keltő, jégbontó márczius.

Ránk is derült tavasz a kemény tél után. Igen, mert midőn a dicső szabadságharcosok pirkadó hajnalán, 1789-ben megszólalt a párisi vérkakas s a félrevert harangok érc nyelve felrázta tétlenségéből a népek ezreit, hogy jöjjet s szabadságot követeljenek: már ébredni kezdett a magyar; s midőn a jogtipró zsarnokság ellen küzködő »nagy nemzet« szemkáprázató vívmányainak híre átzúgta a Kárpátok fenséges ormainak egekbe nyúló szirtjeit s a haza szívébe hatolt, felkelt pihenő álmából Hunnia istenasszonya s védőleg jerteszte ki angyali szárnyait, megvillogtatta jobb-jában fénylő acélját, mit lángszellemekkel megpillantva a műszak régóta örökös fia, velőlkig ható szövegeikkel életre keltették szunyadozásából az elalélt nemzeti öntudatot újra. — Csak annyi kellett, mert már az 1790—91-iki hónapok gyűlése — melyen Felső-bükki Nagy Pál vitte hiven a szónok szerepét, s innen menydörgő szövegeivel beharsogta a hazát keletől nyugotig — remélni is alig mert reformok színtere lett.

Ezután — bár ezerféle cselszövénnyel s leplezetlen önkénytel törekedéssel elfojtani a bürokratikus kormány s feje a népjog-faló Metternich, minden szabad gondolatot — haladt a magyar magasabba-magasabba. 1848 márczius idusán elérte tetőpontját ez emelkedés. El, mert mi magasztos és dicsőtő ezután vívott is ki szent lelkesedésében a szabadság Géniusa, mindaz látható s bizonyos volt már a körülmények tisztán világító villanyfényénél. Különben a történelemben minden eseményt, legyen az sötétebb mint az alvilág, vagy fényesebb, mint a mennyország, a mult s a jelen körülmények magyaráz: ak. Ezért esetelen én ma vázlatos vonásokban a letűnt időket. — Lassuk most az ünnepeket nap jelenjét közelebbről.

1848. februárban újra kitört Párisban a forradalom. Ennek csapongó híre, mint Neptun szigonyának retentő csapása a tenger színének hullámai, felkorbácsolta Európa nemzeteinek kedélyét s forrongott a nép mindenütt. Az eddig »szerencés« Ausztria csaknem minden tartományja jogokat követelt. Bécsben is megmozdult a tömeg s márczius 13-án kicsapott a láng, mert megzúdult a forradalom tompa moraja. . . Pozsonyban lázasan folyt a tanácskozások a lángszavú Kossuth vezérlete alatt. . .

Ily körülmények közt aranyozta be a nap márczius 15-én Pest utcáit. Az itt idöző lelkes ifjuság, mig ábrándozva a fényes jobb jövő felett, a szabadság rózsakoszorúját fonogatta gondolalait lepke szárnyain messze röpkedve, nem feledkezett meg a jelenről sem, hanem szent lelkesedéstől áthatva eszméit s akaratát nyilvánította is. Ugyanis még az »Ellenzéki kör« márczius 12-iki emelkedett hangú népülésén felolvasta az Irinyi által fogalmazott s szerkesztett 12 pontos petíciót, mely magában foglalta: »mit kíván a magyar nemzet?«

S minthogy 14-én, az est homályában lappangva suttogó szellő meghozta a bécsi tények híreit, vérszemet kapva a »jövő reménye«, másnap Petőfi s néhány lelkes ifju ve-

zérlete alatt örömtias díszmenetben özönlött be a tereket.

Nemzeti lobogókkal játszott itt enyelegve a márciusi lég . . . Háromszínű kokárda tündöklött a honfi szív felett, míg belől pezsegett forrt a vér . . . Csak öröm ragyogott az arczokon, mely tiszta volt, mint a nyíló virág himpora . . .

Petőfi szívet rázó „Nemzeti Dalát” e magyar marseillaisét s az említett, nemzeti vágy megérkezőt petitiót — mely sajtósza-badságot, felelős ministeriumot, évenkénti országgyűlést, törvény előtti egyenlőséget, nemzeti őrsereget, közös teher viselést, Erdélyvel uniót követelt s mindazt, mit az ódon közép-kor rák hagyott átkos örökül, megsemmisíteni óhajtott — Landerer könyvtáros előleges ellenzései dacára lenyomatta az ifjuság küldöttsége s a nép. A szabaddá tett sajtó első gyűmölése után ezer kéz kapkodott epedő szomjával, mint hajdan az üdítő égi manna után a bolygó Izrael.

E közben túl haladt a zenithen a nap, mire megnyitlakt az ég csatornái s szakadt a fellegek óriás tömege a földre alá; de az elemek hatalma nem volt képes legyőzni a kedélyek tüzeit, sőt mintha megteremkenyítette volna az elhittet eszmék magvait minden kebelben, hűmpölygött a nép ama gyűlésre, mely elfogadva a petitiót, egy küldöttségre ruházta ennek az országgyűlés elé való át-plántálását. — Vénus ragyogott már az égen, de a nap fardalmi nem emészthették fel a tetterőt. Csak egy emlékeztető szó kellett s arra lázas sietséggel vonult a részvét-től megalatott tömeg ama sötét falak közzé, hol Stancsics már hónapok óta tengette nap-jait. Gondolatai szabad nyilvánításáért esuk-ták rá a börtön ajtaját: de nem is álmódott a szabadságról most. S íme, szabad ég alá hozta ősz fejét a nép. Ifjak vonják kocsiját, lobogó faklyák kísérik s ily megtiszteltetés után borulhat a szerető család karjaiba.

Thalia hívei az életében felreértett Katona híres, de mindeztideig elodázott »Bánk-Bán-ját hozták színre s a »Talpra magyar« elszava-lása után, hazafias dalokat énekelte a kö-zönség. Így szállt tova március idusa. Oh minő változás! Mig ezelőtt csaknem minden szellem világozó szót elménített a gyáva-ságban tudatlanságról híres censura, e napon harci riadót hoz napvilágra a sajtó; míg nem régen egy ifjut (Lovassy) kinek szívet mélyen megthata az árva hazának »esdő szó-zata«, börtönjébe vetett a gyáva hatalom csu-pán azért, mert igaz szavakkal világítá a nép lelkenek homályát, ma távolról nezi az ifjak seregét, a mint lángszavakkal gyújtja meg a tétovázó öntudat el-elhaló mécsét s napvilágra hozza a gondolat rabját.

A politikai rövidlátást megszünteté a »leg-nagyobb magyar« »Hitel«, »Világ« és »Stad-ium«-ja e

. . . három, nem kézzel írott könyv, Hanem a lét és nem lét közti határon Egekbe nyúló hármás piramid . . .

Az országgyűlés bátran áll a trón elé kívánalmával, mert a próbatüzet nemesen ki-állott Kossuth lánglelke vezérli. . .

A magyar nemesség, mely századokon át feltékenyen őrizte kiváltságait, most önkény-t dobja el magát az ősi jogokat. Nem! Nem eldobja, hanem megosztja hűbéreseivel s velők kíván adózni a hazért pénzzel és vérral egyaránt. A nép, mely a föld rögehez volt bi-lineselve eddig, szabadságot eped . . . Midőn így a nemzet minden rétege lelkenek egy hő ohaj lakik, lehet-e kétkedni a jövőben?

Nem! Bizonyos volt hogy, vagy meghajt-ja magát a bécsi diktatura, vagy önfeljusá-gában megaláztatik; hogy, vagy megalósul a nemzet jogos ohaja vér nélkül, vagy, mint egy ember száll harci tusára s kardja vívja ki, mire szíve vágy! Azonban nem volt szükség fegyverre, mert fenséges királyi ajakról zen-

gett el a szót: Boldogságom a tiedben lelem hűségem nemzetem, legyen meg akaratom. Ör-vezendett a hiszékeny nemzet. . . De a kény-szerűséget burkoló nagylelkűség köpönnyet alól nyilvánvalóvá lett nem sokára a való.

Erre a koczka eldobatt! Honvédséget termett a bércz, völgy és róna egyaránt, mely önkényt állott a harci tűz elé! Nem volt itt szükség hajszoló parancsra, csak egy szót akart hallani minden igaz nemzetőr: előre! Az volt a könnyeket hullató anya, ki nem adhattott fut a hazának s az volt a kesergő apa, ki maga nem szállhatott sikra . . .

Oriásként küzdött e kis csapat s esodá-kat művelt!

Ez édes haza föld minden göröngye hir-deti dicső tettöket!

E közben Kossuth szava, mint terhes fellegekől felsújtó villám a száraz tölgyet: foszlányokra tépte a guzsokot, melyek vihar-ban meghajtott bérczi fenyőket csatoltak össze törpe galagonya bokorral a végre, hogy diadal-ívvil szolgáljon a triumphatorok egész sorozatának.

Azonban oly nagy volt e diadal, hogy megirigyelték maguk az istenek is! Világosnál Világosnál . . .

Oh hagyjuk ezt! Tudjuk, hogy győzött az árulás, ármány és a cselzővény, de azt is tudjuk, hogy ezeknek végzete bukni szüntelen!

Tehát reméljünk! Felderül még a sza-badság, egyenlőség, testvériség napja! Lesz még márcziusa a magyarnak!

Ujdonságok. Márczius 15.

Tegnap d. u. a természet felséges zenéje is beleszólt a hazafias ünnepély zajába. Alig hogy megkezdődött a főiskola udvarán az ün-nepély, megdördült az ég s sűrű zápor kez-dett alá hullani. De a zápor, mely különben is rövid ideig tartott, a közönséget nem bírta szétoszlatásra, hiven kintartott az az ünnepély végéig. 1848 márczius 15-én is zuhogott az eső, de az nem volt képes a lelkesedést lelo-hasztani. A főiskola udvarán és az emlékkert-ben folyott ünnepélyről már tegnap számot adtunk, de hírlapirói tisztünkhoz képest a töb-bi ünnepélyekről is kötelességünk megemlé-kezni.

A kereskedő ifjak önképző egy-letében, esti 8 óra után fényes közönség jelenében megnyitott ünnepély, melyen Csa-nak József, az egylet diszelnöke is megjelent, nagy lelkesedés közt folyt le. L i c h t e n s t e i n elnök megnyitó szavai és a dalárda szabatos éneke után Dr. Szántó Sámuel ol-vasa fel az alkalomra írt értekezését, mely-ben a márcziusi eszméket történeti alapon fejtegetve méltatja. A közönség zajos tapssal jutalmazta kereskedelmi akadémiánk ezen buz-gó és lankadatlan szellemű tanárát, ki itt is szép tanujelét adta az ifjuság iránti baráti vonzalmának. — Ezután Glück Antal, az egylet titkára szavalt a hatástkeltő érzéssel H i r s c h Nándor »Kossuth Csillaga« cz. köl-teményét. Szavaltó elnöken megjelénzték. — Majd a dalárda megújított szép éneke után lelkes hangulatban, Kossuth Lajos nevét éltetve osztott szét a közönség; az ifjuság pe-dig a Bika éttermében gyűlt össze, hol is a késő éjjeli óráig virasztott a nagy nap emle-kére határtalan kedvell és zajos pohárköszön-tök mellett.

Márczius 15-ike Bösörményben.

H-Bösörmény város derék és független érzelmű magyar lakosai tegnap, a márczius 15-iki nagy naphoz méltó ünnepet ült. Dacziara a rossz időjárásnak, több házfel volt lobogóza, s a nép a leglelkesebb hangulatban sürgött-for-gott az utcán. — A tulajdonképeni ünnepély reggel 8 órakor kezdődött, a mikor is a 48-as

tudakozódik. De egy lélek sem tudja, hogy hová ment. Aztán Ádám után kérdézősködik, de senki sem akar Ádámról tudni.

— Hogy néz ki? kérdezi valaki.

— Mit tudom én? mondja a poroszló, szerepét felelve.

— Hó — hó! Ép most szaladt el egy ép olyan kinézésű arra! Az igaz, oly gyorsan szaladt, hogy még a tyukszemét is mind el-hagyta. De azért András utána csak, még ta-lán elcsipetted, gunyolják.

E közben egész körülvették a rendőrt. Az egyik füttyölt, a másik káromgott, a harmadik kurutyolt, a negyedik böngött, az ötödik egy fel-fordított talicskán az ásója nyelével ütötte a taktust, a másik rossz fazekakat, cserepeket vert a földhöz, és —

— Regemenz banda drauf! hangzott egy katona viselt ember ajkáról a német parancs szó, melyet pokoli zsvaj követett.

Ekkor, egész váratlanul, odaérkezett a mérnök is. Karon fogta a rendőrt, s elvezette a saját lakásába, s ott miután nagy nehezen megjuhászította a felbőszült hivatalos közeget, még inni is adott neki. Megígérte azt is, hogy Ádám holnapután pontosan megjelenik a kívánt helyen. Majd egy darabig még személyesen el is kísért a törvény szolgát, de aztán vissza-tért emberei közé, kiket keményen lehodott, a miért a hivatalos emberrel ily csufosan bántak.

— Ádám te pedig holnap reggel be mégy a törvény elé — értetted?

és függetlenségi pártkőr tagjai, s a népek ezre a szeretett országgyűlési képviselő Szina y Gyula, lapunk főszerkesztőjének vezetésével bevonultak a református templomba, hol B a k ó c z y J á n o s lelkész mondott igen emel-kedett hangú, hazafias könyörgést. — Majd a templomból a díszes főiskola előtti emelkedett térségre mentek, hol egy nagyobb, fellobogózt emelvény volt felállítva. Majd itt az énekkar, melyet a jeles készültségű énekeszér B e k e Antal vezért, reárendítette a himnuszot, mely-nek élénkelese után a piaczon összegyűlt sok ezernyi nép lelkes éljenzese között Szina y Gyula képviselő lépett az emelvényre. Beszéde gyújtó, szívekig ható volt, mely még inkább fo-kozta a nagy lelkesedést. Ez ünnepélyességek déli 11 órakor értek véget, a mikor is éljenzeve osztottak szét. Ág u lövészekkel jeleztek az ün-ne-pélynek kezdetét és végét. Este a függetlenségi és 48-as pártkör helyiségében lakoma volt, melyen, bár valami 1000-en jelentkeztek részt-vevőkként, a helyiségek szűk volta miatt, csak 200 ember vehetett részt. Szina y Gyula orsz. gyűlési képviselő még az nap délután vissza-utazott városunkba.

Agg honvédeink.

Tegnap este felé derék agg honvédeink, mikor már az ünnepélyességeknek utána vol-tak, a »Kis Pipaba«-n gyűltek össze, hol Ke-mény János, e fiatal, hazafias vendégelő, jutányos árért — igen kifünő vacsorával látta el őket. E vacsora után a »Margit«-fürdőbe vonultak ki, hol aztán »reggelig« báloltak. A bál ugy erkölcsi, mint anyagi tekintetben jól sikerült, s a honvéd bál rendezői nyereséggel zárták a bálit pénztárt, melynek jövedelme a 13 egyen-ruhás honvéd ruházatra fordítottak.

A kereskedelmi akadémia internátusának önképző köre tegnap d. u. hazafias ünnepélyt rendezett, melyen az elnöki megnyitó beszédet C s i a Kálmán tartotta, kinek beszédét lapunk mai számában egész terjedelmében közöljük.

* **Az a bizonyos lehellet.** Az a bi-zonyos lehellet, mely ilyenkor végig fuvall sikon, harmdon, régi jó szokásához hiven, most sem maradt el. A poéták verseiből tudjuk, hogy ilyenkor mi szokott történni: fü kibuliyik, rügy hasad, az ég vidáman kezd mosolyogni és az ibolyát nem hagyják nyilni a bokorban, hanem kérgestalpu lánykák jönnek érők, hogy leszak-gassák, a piacra vigyék az ártalánokat. Mindez így történt és mi hírlapirói kötelességünkhoz képest regisztráljuk, hogy a tavasz az idén is beköszöntött. A részletek iránt érdeklődőket utasítjuk, hogy a »Természet« című eleven nagy könyvben olvassák el a tavaszról mind-azt, amit ugy se lehet olyan szépen leírni.

* **Kovács József beszédéhez.** La-punk szombati számában egész terjedelmében közöltük Kovács Józsefnek, a h. nánási kerü-let derék képviselőjének első orsz. gyűl. be-szédét, melyet a fővárosi lapok megconkitva hoztak, úgy hogy e beszéd érteke felől csak lapunk után tájékozódhatt a közönség. Mi e beszédet az országgyűlési hivatalos gyorsírói jegyzetek alapján készült országgyűlési naplóból vettük át, de már arra, hogy a beszéd után történeteket is közöljük, nem volt terünk. Röviden azonban megjegyezzük, hogy a hor-vát testvéreknek nem tetszett a Kovács József beszédében foglalt »drága« kifejezés s e miatt Gyurkovics horvát képviselő föl is szólalt, ki-jelentvén, hogy a horvátok hívei a magyar ál-lamnak. Kovács József erre megjegyezte, hogy sérteni nem akart, de állításának alapját a multból merítette s ha e téren javulás állott be, ó az első, a ki ennek leginkább örül. — Kovács József első parlamenti szereplése tehát dicsőségese vált a függetlenségi pártnak, a »Budapesti Hírlap« tárczájában mégis egy kicsinylő, gunyoló hangon írt czikk jelent

nyelte volna el . . . De im felbukik ismét, ke-zében a Martinka rokjával, nadrágjával, czipőivel. Távozik a falu felé, ez értékes tar-gyakkal, melyek körülbelől a zsidó kezébe ke-rülnek.

Másnap kora hajnalban már ismét a les-ben hever Basta, s úgy várja drága barátját. A róka lyukból elősször egy sereg átok, és piron szó hangzik ki, majd az ajtó he-lyettesítő nyilásnál feltűnik a Martinka túske-feje is. Fűrészve tekint jobbra-balra, míg végre megpillantja a lesben görnyedő Bastát. Ekkor kezdődik meg csak a haddel-hadd! Csuf és szitok szavak minden válogatás nélkül.

Basta még mindig hallgat, végre felsóhajt: »De te is nagyon pogányul bántál velem — hát tessz olyat keresztény ember, hogy legjobb ha-rátja szűret, egyetlen egy árva krajczár, s min-den habozás nélkül, csak kidobja a teli fagyra?»

— És csakugyan becsaptad?

Basta szomoruan bólint fejével.

— Hol?

— A faluban.

— De mit csináljak én most?

— Ha én azt tudnám!

Ujabb szidalmak. Végre, a nagy lármára, előbukik Zoubek a bíró is. Basta vegye a há-tára a félmeztelen Martinkát, s vigye be a fa-luba. Hátha még visszaszereshetnék valahogy a ruhaneműt. Basta vonakodik.

(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Áldás rája!

Minap, hogy az utcán mentem,
Egy asszony jött velem szemben,
Szegény pórú, beteg, halvány,
Kis gyermeke volt a karján.

Valamire taníttatta,
Ugy, szavanként mondogatta
Kicsi gyermek kicsi szája:
Anyi áldás szálljon rája!

Hü magyar nő, többi anyák
Nézétek csak azt az anyát.
Ti is arra tanítsátok:
Meg ne fogja soha átok.

Tanítsátok, tanítsátok
Nevét, mint a »mi atyánké-ot.
Rebege a gyermek szája:
Anyi áldás szálljon rája!

Jánosy Zoltán.

A trhan-ok.

— Jan Neruda genre-képe. —

Átdolgozta: Ifj. Móricz Pál.

(Folytatás.)

És mert nem jelent meg a kitűzött napon pontosan, már rendőrök jöttek érte!

A poroszló legelősször a mérnök után

tól kezd
állomás,
állomá
lom III.
az a s
frit, II.
nak bes
* Az
Vinceze
zett a
videki
gyűjtés
* A
évi már
a város
közgyűl
lentés a
noki és
évi pén
tárnok
Három
az 1892
gyalásá
ruár 28
K o s z

meg róla. E czikkre — a képviselő ur kerü-letéből egy tárgyilagosan írt czikket vettünk, melyet közelebb közölni fogunk.

* **Közigazgatási bizottság.** Hajdu-vármegye közigazgatási bizottsága hétfőn dele-lőtt tartotta meg rendes havi ülését Dégen-feld József gróf főispán elnökelet alatt — Az ülés megnyitásával elnök melegen üdvözölte Rá-só Gyula alispánt abból a kitüntetés alkalmá-ból, hogy ő felsége a király királyi tanácsos-sá nevezte ki, a mely üdvözlés a bizottsági tagok zajos éljenzese között történt. Ezután elnök bemutatta a bizottságnak Eötvös Károly Lajost, Debreczen és Hajdumegye utjonnan kinevezett királyi tanfelügyelőjét, a kit szintén éljenzessel fogadtak s a ki felajánlotta szol-gálatait a bizottságnak s egyzersmind kérte a bizottság támogatását. Ezután kezdetét vette a szakelőadói jelentések felolvasása. Az alis-pán bejelentette, hogy a közbiztonságot semmi figyelemre méltó eset meg nem zavarta. Tüz-ését csak egy volt. Hadházon, de az is jelen-telen. Tudomásra hozza azt is, hogy Sallay József hadházi városi irnok ellen a miniszter a fegyelmi eljárást beszűntette. A kir. pénzü-gy igazgató jelentéséből kiemeljük a követ-kezőket: Állami adóban befizettek 108.497 frtot, a mi a mult évinél 29.906 ferral több volt, hadmentességi díjban 435 frtot a mi a mult évinél 240 ferral kevesebb volt; továbbá befolyt dohányjüvedékben 30.422 frt, fogyasztá-si adóban 9878 frt. A kir. tanfelügyelő jelenti, hogy az átvett hivatalt rendezi és az iskolák látogatását közelebb fogja kezdeni. A fő-orvos jelentése konstatálja, hogy az egészségi állapot javult, noha a betegülés még mindig nagyszámu. — A halálozás az előző havi-nál 124-gyel kevesebb volt. Meghalt összesen 379 egyén s a halálozás évi átlaga 33.76 ‰. Született a megye területén 452 gyermek, a szaporulat 73 főnyi. Mindeme jelentések tudomásul vétettek, mire az ülés véget ért.

* **Életrevaló eszme.** A h-bösör-ményi függetlenségi kör intező bizottsága, mi-vel a kör helyisége már több alkalommal igen szűknek bizonyult, elhatározta, hogy egy na-gyobb telket vásárol, melyre egy oly nagy, s a kor igényeinek megfelelő körhelyiséget, ille-tőleg vigadó épített, hol 1000 ember is bőven elférhet. Ez életre való eszme megvalósítása már csak rövid idő kérdése, mert egy ily modern, nagy teremmel bíró helyiség nemcsak hogy szükséges, de bizton ki is fizeti magát, illetőleg az építési költséget.

* **Csathó Ferencz,** a debreczeni kir. ítélőtábla tanácselnöke, — a P. N. értesítése szerint a budapesti váltótörvénysek elnöki állására van kizemelve.

* **Kell a katona.** H-Nánáson e hó 12-én ejtettek meg a katonai sorozásokat, mely alkalomkor a 317 védköteles ifju közül, 87-et találtak alkalmannak s vettek be katonának. Nánásról ily nagy számu katonát egy-egy alka-lommal soha, vagy legalább régen vettek be.

* **Az iskolák és a ragadós beteg-ségek.** A helygyminiszter egy rendeletet küldött a törvényhatóságoknak, melynek az lesz az eredménye, hogy ezental ragadós beteg-ségek miatt ritkábban lehet bezárni az iskolákat. A miniszter figyelmezteti a törvényhatóságokat arra, hogy az iskolákat csakis két esetben szabad bezárni betegségek címén: ha a beteg gyerek az iskolában kapta a ragadós beteg-séget s ha nagyobb számu tanuló betegedett meg. Gimnáziumokat és reáiskolákat pedig csak járvány esetén szabad bezárni. Minden eset-ben be kell jelenteni a bezárást a törvényha-tóság első tisztviselőjének, kinek az engedély megadása át nem ruházható joga. A minisz-tert, mint mondja, ez intézkedésekre az a sok panasz bírta, melyek azt beszélék, hogy gyak-ran komoly ok nélkül csukják be az iskolákat.

* **Menetidjleszállítás a debreczen-hajdunási h. ó. vasuton.** A m. kir. állavasutaktól nyert értesülés szerint folyó 20-

nyelte volna el . . . De im felbukik ismét, ke-zében a Martinka rokjával, nadrágjával, czipőivel. Távozik a falu felé, ez értékes tar-gyakkal, melyek körülbelől a zsidó kezébe ke-rülnek.

Másnap kora hajnalban már ismét a les-ben hever Basta, s úgy várja drága barátját.

A róka lyukból elősször egy sereg átok, és piron szó hangzik ki, majd az ajtó he-lyettesítő nyilásnál feltűnik a Martinka túske-feje is. Fűrészve tekint jobbra-balra, míg végre megpillantja a lesben görnyedő Bastát. Ekkor kezdődik meg csak a haddel-hadd! Csuf és szitok szavak minden válogatás nélkül.

Basta még mindig hallgat, végre felsóhajt: »De te is nagyon pogányul bántál velem — hát tessz olyat keresztény ember, hogy legjobb ha-rátja szűret, egyetlen egy árva krajczár, s min-den habozás nélkül, csak kidobja a teli fagyra?»

— És csakugyan becsaptad?

Basta szomoruan bólint fejével.

— Hol?

— A faluban.

— De mit csináljak én most?

— Ha én azt tudnám!

Ujabb szidalmak. Végre, a nagy lármára, előbukik Zoubek a bíró is. Basta vegye a há-tára a félmeztelen Martinkát, s vigye be a fa-luba. Hátha még visszaszereshetnék valahogy a ruhaneműt. Basta vonakodik.

(Folyt. köv.)

tól kezd
állomás,
állomá
lom III.
az a s
frit, II.
nak bes
* Az
Vinceze
zett a
videki
gyűjtés
* A
évi már
a város
közgyűl
lentés a
noki és
évi pén
tárnok
Három
az 1892
gyalásá
ruár 28
K o s z

tól kezdve Hajdu-Nánás és Debreczen vásártér állomás, továbbá Hajdu-Nánás és Nyulas megállóhely közötti menetdíjak a távolsági forgalom III. vonalszakasza helyett a II-iki szerint, azaz a személyvonatoknál az I. osztályban 1 frt, II. 80 kr. és a III. osztályban 50 kr. foglalkoztatni.

* **Az árvamegyei inségesekeért.** Cserna Vincze debreczeni kir. főügyész leiratot intézett a nagyvárad kir. ügyészséghez a felső vidéki inségek érdekében könyöradamány gyűjtése végett.

* **A hatvan-utcai gazdaság** folyó évi márczius hó 20-ik napján, d. e. 10 órakor a városháza tanácsstermében évi rendes közgyűlést tart. Tárnyak: 1. Választmányi jelentés az 1891-ik gazdasági évről. 2. Pénztárnoki és számvizsgálói jelentés a múlt 1891-ik évi pénztári állapotról annak folytán a pénztárnok és a többi tisztviselők fölmertése. 3. Három számvizsgáló bizottság megválasztása az 1892-ik évre. 4. Esetleges indítványok tárgyalása. Kelt Debreczenben, az 1892 évi február 28-ik napján tartott választmányi ülésből. **K o s z o r u s L a j o s,** utczagazdasági elnök.

* **Nagy reform.** A valuta-kérdés rendezésével egyidejűleg egy terv merült fel Aradon. Rendkívül bántja az »Aradi közöny« egy olvasóját, hogy miért nevezik a hónapokat latinul, mikor a magyar nyelv mindenütt hódít. Ő a maga részéről a következő elnevezéseket ajánlja: Január — Zu o s. Február — Enyheges. Márczius — Olvanos. Április — Nyilonos. Május — Zöldönös. Június — Termenes. Július — Kallasonos, Augustus — Hévvénes. Szeptember — Gyümölcsönös. Október — Mustonos, November — Durdonos. December — Gémberes. Elég vad nevek arra, hogy elfogadják modern nyelvújítóink.

* **A Fröbel-egylet közgyűlése.** Meghívó. 1892. évi márczius hó 20-ik napján délelőtt 10 órakor tartandó közgyűlésére. Helyiség: A kert helyiség. Tárny: szokott közgyűlési ügyek és választás. Dr. Bakos Imre titkár.

* **Adakozó gyermekek.** Kotyman József b-ujvárosi tanító tanítványai közt 1 frtot gyűjtött az árvamegyei inségek javára. Ezen összeget a maga részéről 2 frta pótolván ki, beküldte lapunk szerkesztőségéhez. — Eddigi gyűjtésünk: 10 frt, 80 kr.

* **Nyilvános elszámolás és köszönetnyilvánítás.** A f. é. márcz. 15-én tartott filleregyleti tea-estélyről van szerencsénk a következőkben elszámolni: Bevételek: a., belépti jegyekből 628 frt 50 kr., b., felülfizetésekből 84 frt 50 kr., c., buffetre 123 frt 65 kr., d., cukrászdában 70 frt 58 kr., e., készpénz adakozás a buffetre 77 frt, f., felmaradt ételművekre 11 frt 16 kr.; összesen: 995 frt 39 kr. Kiadás: 354 frt. 19 kr. Tiszta jövedelem: 641 frt 20 kr. Felülfizettek: Antalovics Gyula 5 frt, Áron Jenő 1 frt, Bárdos Géza 1 frt, Báthori Imre 50 kr., Benyáts Emil 2 frt, Bekény Ottokár 2 frt, Csath Zsigmond 1 frt, Doszpoly János 1 frt 50 kr., Eismann Józsefné 1 frt, Ernst Károly 1 frt, Erdődy László 1 frt, Fabricius Gézáni 3 frt, Fischer János 50 kr, Falk Lajos 1 frt, Fazekas Sándor 50 kr, Feischl Károly 3 frt, Fabian Lajos Mór 1 frt, Gebauer Károly 2 frt, Gyenes Lajos 2 frt, Irányi Béla 2 frt, Kaszaniszky Endre 5 frt, Kopeczky Józsefné 50 kr, Kopeczky József 50 kr, Lamprecht Frigyes 1 frt, Lichtenstein József 3 frt 50 kr, Mede Gyuláné 50 kr, Móricz Bertalan 2 frt, Dr. Medve Kálmán 3 frt, Nikhazy Gusztáv 1 frt, N. N. 50 kr, Osterlamm Ernő 5 frt, Roth János 50 kr, Radetzky László 1 frt, Simay Tódorné 50 kr, Szakszay Lajos 3 frt, Simon István 1 frt 50 kr, S. N. 50 kr, Szabó Mihály 1 frt 50 kr, V. Szabó Miklós 1 frt 50 kr, Szuky Vilmos 2 frt, Thiesen Herman 1 frt 50 kr, Tökés Gyula 2 frt, Tökés Gábor (Szobozsóló) 2 frt, Tóth István 1 frt, Zicherman Herman 1 frt, Zimmermann Gyula 2 frt. A buffetre adakoztak és pedig t e l n e m ü e k e t: Dr. Bauer Ferenczné, Benyáts Emilné, özv. Bernáth Vinczéne, Bodó Jánosné, Dálnoky Jánosné, Demetrovics Pálné, Dörre Ferenczné, Fehér Hermáné, Fehér Domokosné, Ferenczy Károlyné, Fischer Jánosné, Forgách Károlyné, Gabona Nándorné, Géresi Kálmáné, özv. Gyuricska Jánosné, Gréh Mihályné, Haselmajer Istvánné, Handtel Vilmosné, Holczhammer Istvánné, Horvát Tamásné, Höflinger Józsefné, Huszár Károlyné, Kálmáneczey Mórné, Kádár Albertné, Kopeczky Józsefné, Kronauer, Lux Albertné, Lamprecht Frigyesné, Materny Jánosné, Molcsányi Jánosné, Nagy Lajosné, Némethy Lajosné, Nikhazy Gusztávné, Dr. Öreg Jánosné, Paraszky Gyuláné, Papler Ferencné, Peleskey Józsefné, Riesz Lipótné, Róth Jánosné, Schäfer Nándorné, Sebess Györgyné, Szabó Mihályné, Sturz Jánosné, Tarbay Józsefné, Tüdős Jánosné, Takács Bálintné, Tranka Gottliebne, Zimmermann Gyuláné, Zatorszky Istvánné. Készpénzzel járultak a buffet költségeihez: Csicsó Lajosné 2 frt, Csia Sándorné 1 frt, Czapek Péterné 2 frt, Droppa Emilné 2 frt, Ganofszy Lajosné 5 frt, Gyürky Sándorné 2 frt, özv. Hegyi Mihályné 3 frt, Horvát Dezsóné 2 fr, Hrabéczy Antalné 3 frt, özv. Hutfless Istvánné 1 frt, Jánossy Józsefné 3 frt, Kaszaniszky Endréné 3. frt, Kapros Gaborné 1 frt, özv. Kain Albertné 1 frt, Kemény Jánosné 2 frt, Kubacska Istvánné, 2 frt, László Józsefné 2 frt, Lichtenstein Józsefné 2 frt, Liszka Nándor 1 frt, Májor Emilné 2 frt, Maurer Emilné 5 frt, Osterlamm Ernő 5 frt, Oláh Gyula 1 frt, Palecskó Péter Pálné 2 frt, Rochlitz Artúrné 1 frt, Poszert Jánosné 2 frt, Sándor

Kálmáné 2 frt, Sesztina Lajosné 5 frt, Stenczel Lajosné 1 frt, Stenacker Sándorné 2 frt, Springer Józsefné 2 frt, Szliuka Paula 2 frt, Tóth Ferenczné 2 frt, Tamássy Beláné 1 frt, Urbányi Istvánné 1 frt, Wészter Istvánné 2 frt, Az itt felsorolt adományokért a jöszivü adakozóknak, valamint a n. é. közönségnek a támogatás és pártfogásért a filleregylet nevében szíves köszönetet mondunk. És a kikkől első sorban is, köszönettel emlékezünk meg, azok városunk fiatal hölgyei, kik páratlan szeretetreméltósággal és fardhatatlan buzgósággal szolgálták ügyünkét s ez által az estélyi anyagi és erkölcsi sikerét biztosították, fogadják a rendezőséggel egyetemben hálás köszönetünket. Debreczen 1892. márcz. 14. A elnök s e r c z a.

* **Talált pénzes tárcza.** A Péterfiai részen egy nagy ócskás pénztárczát találtak, mely több arczképpel és értékpapírral van terhelve. A tulajdonos kellő igazolás mellett átveheti az I. ker. kapitányságnál.

* **Magyarország egy specialis ásványvize.** Hazánk nagyszámu ásványvizei sorában a korytniczaiviz régi idők óta mint kiváló gyógyerejű specialis viz ismert. De még inkább annak bizonyult az 1890 év őszén Dr. Han k ö Vilmos tanár által kereszttül vitt részletes vegyelemzés alkalmával, melyből kiűnt, hogy a korytniczaiviz ásványvizek a sulphátos vasas ásványvizek legértékesebb csoportjába tartoznak. A vizek föjellegét a bennök nagy mértékben előforduló vas bicarbonat és keserűsége képezik. Vasas vizet ilyen vastartalommal már ismerünk, ambar nem sokat, — olyan vízzel azonban, melyben vas, keserűs, glaubersó és szénsav ilyen kombinációban fordulna elő s melyben az alkotó részek mindegyikét megizük is elárulja, dr. Hankó nyilatkozata szerint — egyáltalán nem rendelkezikünk. Megemlítjük, hogy 1889. év őszén a Béla- és a Zsolta-forásokat (ez utóbbi szolgálatja a palackokban forgalomba jövő korytniczaiviz ásványvizet (ujra foglalták s több szénsavdús ér feltalálása, valamint egy befolyó edesvizű ér elzárása által az ásványvíz erejét és tartósságát nagy mértékben fokozták. Most már a föltöltés is nem a régi primitív módon, hanem a forrás tükre alatti gépezet által történik, úgy hogy a forgalomba kerülő palackviz teljesen bírja a források hatóanyagait. Nem csoda tehát, ha minden nemű gyomor- és bélbetegségekben, sárgaság, máj- és lépdagagnaknál, epeköveknel, vrszegénység és idegességöl eredő bajokban, de főként aranyeres bántalmakban szenvedők nem győzik eléggé dicsérni a korytniczaiviz ásványvizet s az orvosok fentemlített bajokban csodával határos gyógyeredményeket értek elvele. A korytniczaiviz ideitavaszi töltését épen a napokban küldték szét az ország minden vidékére. A korytniczaiviz megrendelhető 40 palackot tartalmazó ládában a furdőigazgatóságnál Korytniczán (Liptómege), valamint minden nevezetesebb ásványvízkereskedésben és az összes gyógyszeráránban.

* **A polgári kör közgyűlése.*** Debreczen, márczius 16. A debreczeni polgári kör f. hó 13-án tartotta meg évi rendes közgyűlést. A gyűlés határozat képességének konstataciója után az évi jelentés felolvastatván elfogadtatott; majd a számvizsgálói bizottság jelentése vétett tárgyalás alá, mely a kör pénzügyi viszonyait rendezetteknek találta, a pénztárnoknak a számadás terhe alól felmentését javasolta. Ennek alapján a pénztárnok a további számadás terhe alól felmentett, s részére jegyzőkönyvi köszönet nyilatkoztatott. Majd a könyvtári bizottság jelentése tárgyalatott, örvendetes tudomásul vétett, s Imre János könyvtárnoknak jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott, ugyan ő a további számadás terhe alól felmentett. Elfogadtatott az évi jelentés kapcsolatban azon indítvány is, hogy a kör buzgó alelnökének és jegyzőjének nevszerint Nagy Bálint és Roncsik Lajos uraknak a közgyűlés buzgó működésökért köszönetét nyilvánítsa. az után a jövő évi költségvetés tárgyalatott és fogadtatott el; majd az elnök és a tisztviselők lemondott s a tisztújítás ejtetett meg. meg pedig egyhangulag a régi tisztikar utjonnan megválasztatott. És pedig elnök Nagy Ferencz, alelnök Nagy Bálint, jegyzők: Roncsik Lajos és Benedek János; pénztárnok: Dávid Mihály; könyvtárnok: Imre János; gazda: Szatmári Antal; ügyvéd: Dr. Nagy Kálmán; s a választmány is a régi maradt.

Jövöre a kör ugyan azon épületnek, hol most székel utcai részébe költözik s a helyiség sokkal kényelmesebb és tágasabb leendő. A felolvasott és elfogadtott évi jelentés és következőleg hangzik: Tisztelt közgyűlés! Van szerencsénk a múlt év nevezetesebb eseményeit nem chronologikus, hanem az összefüggő tárgyak kapcsolatos sorrendjére való lehető tekintettel a következőkben röviden előterjeszteni. Előre is bátrak vagyunk jelezni, hogy az általunk felsorolandó adatok kétségbevonhatlan tanúságot tesznek arról, hogy a debreczeni polgári kör a múlt évben úgy az anyagi, mint a szellemi téren oly kimagasló sikert ért el, a mi körünk életében ha nem is páratlan, de az utóbbi éveket tekintve valóban meglepő s a jövőre néve teljesen megnyugtató és egyuttal buzdító is.

* E tudósítás térszű ében késett. Szerk.

Egyik fontosabb eseményét képezi a múlt évnek mindenek előtt az alapszabályok 2-ik §-ának módosítása, mely a n. mellőségü belügy-ministerium által 21080/1891. szám alatt jóváhagyási záradékkal meg is lett erősítve. Itt miben áll e módosítás, annak ismételése itt felesleges, mivel e módosított alapszabályok 500 példányban kinyomtatván, a kör minden egyes tagjának tájékoztatás s annak teljes megismertetése czéljából kézbesítve is lett.

A választmány mindjárt a múlt évi közgyűlés megtartása után alapszabályunk értelmében az aláírási iverket vetve felhasználása mellett kötelességszerűleg kibocsátotta s e téren oly eredményt értett el, a miért a buzgó gyűjtők a közönséget méltán kiérdemelték s ennek köszönhető főképen körünk tagjainak szaporodása s e szaporodás inkább a polgári elem nagyobb bevonása által történt, a minek oka abban keresendő, hogy körünk, mint ilyen politikai pártczélok megvalósítására nem törekedett, hanem zászlajára a közönség által polgári elemek a művelődési előhaladás színvonalára való emelése volt felírva.

A mi a kör társas életét illeti, az a múlt évben sokkal elevenebb volt, mint az előző közelebbi évek folyamán. Mindjárt az év kezdetén kizárólag körünk tagjai részvétele mellett egy társas vacsora tartatott, mely könyvtárunk javára 22 frt 50 krt jövedelmezett. Ennel sokkal nagyobb eredménnyel végződött a f. é. január 21-én tartott ball, melytől úgy erkölcsileg mint anyagilag a szép sikert meg a rossz akarat sem tagadhatja meg. E táncmulatság könyvtárunknak 117 frt 17 krt jövedelmezett. Itt a siker főképe Nagy Bálint rendező bizottsági elnök s a mellette működő lelkes rendező bizottságnak köszönhető; ezért őket a közgyűlés részéről is a jegyzőkönyvi elismerés méltan érheti. A mi a kör pénzügyi viszonyait illeti, itt oly haladás észlelhető, a mi a legfőbb bizonyítéka a múlt év sikereinek. Itt röviden csak a következők ismertetésére szorítkozunk:

Az 1891 évi költségeloirányzat 1330 frt 69 kr. bevétel s 1254 frt 67 kr kiadás s így 76 frt 02 kr. pénztári maradvánnyal lett a közgyűlés által elfogadva. S a bevétel volt összesen 1502 frt 54 kr, a kiadás 1324 frt 99 kr; így bárha a kiadás a költségvetésben felvett összegnél 70 frt 30 krral több is volt, annak daczár a pénztári maradvány 101 frt 53 krral kedvezőbb az előirányzati összegnél. Általában a mi a jelenlegi pénzügyi viszonyainkat illeti, az teljesen megnyugtató s e tekintetben igen sokat köszönhetünk Dávid Mihály buzgó s lelkiismeretes egyesületi pénztárnokunknak, kinek elve volt: takarékoság s a hatóság s áldozatkészség a szükségességig; melegen ajánljuk öt érdemei méltánylásául a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetét nyilvánítására. — Körünk vagyoni állása következő: felszerelésekben 660 frt 20 kr, könyvtárunk értéke 1600 frt összesen 2260 frt 20 kr, természetesen ez összegnél a szokásos 10% maradvány van vonva.

Könyvtárunk teljes rendezése, ha nem valósult is meg, de a múlt évi könyvtári bizottság oly munkát végzett a könyvtár teljes rendezéséhez megkívántató, hosszas idő igénylő s fáradságos előmunkákat megtételevel, a miért az elismerést méltán kiérdemli. — Pénzügyi viszonyaink kedvező volta most már megengedi, hogy 237 frtot fordíthatunk a régibb könyvek javítására, új könyvek hozatala s bekötésére s megnyugtatóan constálthatjuk, hogy az első megrendelés már 50 frtnál nagyobb összeg erejéig meg is történt a Révai-testvérek budapesti jóhírű könyvkereskedő czégnel, mely czég 10 és 15% árleengedés mellett 200 frt értékű könyvet hajlandó körünknek két évi törlesztésre kiszolgáltatni. Könyvtárunk áll 1200 önálló műből, a mi 1600 frt értéket képvisel. A könyvtár rendezése körül kifejtett tevékenységért Imre János könyvtárnokot jegyzőkönyvi elismerés mellett 40 frt tiszteletdíjjal leendő kitüntetésre melegen ajánljuk.

Végre felelőjük meg mint legújabb s örvendetes eseményt a helyiség csere után történt előnyös változást.

A fentebbiekben vázolta a kör lefolyt évi történetét, tisztelettel kérjük a tisztelt közgyűlést: méltóztassék jelentéseinket tudomásul venni s Dávid Mihály pénztárnok, Imre János könyvtárnok s a bárendező bizottságnak jegyzőkönyvileg köszönetet szavazni s a közgyűlési tárgyakat a kitűzött sorrendben letárgyalni. Maradtunk teljes tisztelettel a debreczeni polgári kör választmányja nevében,

Debreczen, 1892. márcz. hó 5-én.
Nagy Ferencz, elnök. Roncsik Lajos, jegyző.

* **Különfélék.**

* **Bánya-légrobbanás.** A charleroi bányavidék egyik bányájában légrobbanás történt. A bányában, mint mondják. 200 munkás volt. A légrobbanás egy Anderlues mellett levő bányában történt. A robbanás szétrombolta a leszálló készüléket és ventilátort. A bányában 200 munkás dolgozott, kik közül eddig csak három sikerült kiszabadítani. Attól tartanak, hogy a többiek megmenésése nagy nehézségekkel fog járni.

* **Tízezer éves sir.** A napokban Mentone közelében a munkások egy érdekes prae-historikus leletre bukkantak. A sziklák között ugyanis három csontvázat találtak szépen egymás mellé fektetve. Az egyik csontváz férfié, a másik kettő nőé. A férfi-csontváznak a feje

hiányzik, de fej nélkül is 8 láb hosszú, a nők 7 láb hosszúak. A férfi nyakán állati fogakból nyakék van. Mellettek csiszolatlan kőszekőket találtak. A leletnél megfordult tudósok azt mondják, hogy a sir több tízezer évesnél is.

A kapitányi szobából.

— Szmuch Mojsli. —

Világlatott uri ember állott ma délelőtt a III. ker. kapitányság hivatalos, tintapécetes zöld asztala előtt. — Szmuch Mojsli-nak hívják, még csak 26 éves zsidógyerek, ki miután bebarangolta a felvilágot, most, hogy szülő városába Máramaros-Sziget eljuthasson, a debreczeni rendőrségtől kért — kényszer-utlevelet. Szígtelen, állítólag, igen fényes rokonsága van, amennyiben a hitközség érdem-dus »metszőjén« kívül még a rabbi is, ki pedig egyenest a munkácsi csoda rabbitól származik, nagybátyja.

A közép termetű, sárgás-barna szemű, Sem utódot még korán, alig 22 éves korában, elfogta a vágy, hogy beutazza a világot s meglátogassa a világ legszentebb részét — P a l e s t i n á t.

Katonáknak nem kellett, nagyon görbe volt a lába, de meg szuszka is volt egykicsit, tehát kúszóval, így a katona sor sem kötötte röghöz.

Zsebében egy zsemlelvel, meg egy lyukas újpesti hatással, no meg vállain egy koszoru vereshagymával csakugyan neki is indult a nagyvilág, s egyszuszra meg sem állt Bukarestig, honnan egy tengeri kereskedő hajón, mint napszámos, áthajózkodott Konstantinápolyba. A mecsetek városa azonban nem nyervén meg tetszését, mielőtt a muezzin hármát kurjantatott volna, elhagyta azt is, s nem sok idő múlva már Alexandriában találik. Itt huzamosabb időket tölt. Bebarangolja a Nilus mindkét partját. Részint mint közönséges napszámos, vagy hajásár, részint mint kereskedő, — ekkor ugyanis csillag alatt megjegyve, előkelő »krokodil tojás« nagykereskedése volt — ellátogat minden megtekintésre méltó helyre.

Heverész a Sphinx árnyékában, s szalonázik — persze kövérleba hájából praeparált kőser szalonánál — a legmagasabb, leghevesebb gula tetén, hol kicsi híján majd elolvastotta a forró, egyiptomi nap. . .

Volt aztán szodagyáros, kereste kényerét mint csapós legény, táncmester, héber nyelv tanár, szindirektor, hordár, bankszolga, bankár, régiség kereskedő, doktor, túzóltó parancsnok, majd sakter, s végre sok hányattatás után csakugyan eljut a zsidóság Mekkájába — Jeruzsálembe is. . . Itt azonban nem sokáig időzött, mivel a kosztot igen soványnak, a benszülő zsidóságot pedig igen barátságos talalónak találta, (annál barátságosabbak voltak »chajum« bogaraik, panasolta keserve-sen), tovább indult. Majd átközlve a »szentek földjére«, ismét visszatért Egyiptomba, honnét a könyörülő emberek segítségével, s a saját élelmessége folytán áthajózik — Galatza. . .

Galatzaiban már egészen otthoniasan ezerte magát, hisz onnan már csak egy ugrás — az igaz jó ugrás — Máramaros-Sziget, melybe, rendőrségünk jóvoltából, s a kényszer utlevéllel, a mai napon valószínűleg megérkezik. . .

Az érdekes fickót, ki több nyelveket beszél, s ki egy koszoru vereshagymával megjárta az ösök földjét, hirtorsair bizonyára nagy »gezerész«-szel fogják fogadni, sőt az sem lehetetlen, hogy egy némely kecses szigeti »hebrón rózsá« — líba maj nagysága — zsvicserek is megdobban ama hir hallatára, hogy Szmuch Mojsli, az elveszettnek hitt, — hazaérkezett. . .

Paulus.

* Apróságok.

A mint aszerű férj.
Anyja: Reményem, hogy ha már nőül veszi, hát boldogga is fogja tenni a leányomat? Férj: Legyen asszonyom nyugodt; minden este ki fog járni számára a krigli sör!

Gigerli: Igazán borzasztó! Tegnap elvesztett a jobb kézre való keztüöm, mire utána löktem a balkézre való is. Ma pedig meg kellett tanulnom a jobb kézre való.

Kereskedő (a tanonczhoz): Mit olvas most?
Tanoncz: Az »Uj földesurat«, Jókai Mórtól Kereskedő: Olvasson ön inkább szakmájába vágó műveket. Például itt a »Velencei Kalmár«, Shakespeare-tól!

Közgazdaság.

* **Az éhínség Oroszországban.** Tolsztoj grófnak igaza volt, a mikor megjövendölte, hogy az inség a maga rettenetes világában csak a tavaszi hónapok folyamán fog kiütni. Eddig még csak volt gabona és elemlé czikk, és ha egyik kormányzóságban érezni lehetett is, hogy nincs ennalvaló, az orosz kormánynak módjában volt oly területeiről szállítani oda, a hol mégis valamivel jobb volt a termés. — A czár eleinte zokon vette a Tolsztoj gróf közölt leleplezéseit s ma már az a hir, hogy a czár Tolsztoj kitüntetésére gondol. Borzasztónak mondotta Tolsztoj gróf az orosz inségek helyzetét; ma nem borzasztó többé, de iszonyatos. Olyan vidékei is vannak a birodal-

lombnak, a hol ugyszólván rakásra hullanak az emberek. Voronesben az éhtifusz szedi áldozait; a Nyisny-Devik kerületben a halálozás 70 százalékra rug, másutt a hol az inség még mindig fokozódik, 50—55 százalékra, az inségek területén általában 40 százalékra. Azt lehet mondani, hogy minden második embernek meg kell halnia.

Közbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Márczius 14.

a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1. Öreg nehéz (páronkint 300—400 klgon felüli súlyban) 45.50—46.50. 2. Öreg közép (páronkint 300—400 klg. súlyban) 45.—46.— 3. Fialat nehéz (páronkint 320 klgon felüli súlyban) 48.—48.50— 4. Fialat közép (páronkint 251—320 klg. súlyban) 47.—47.50 5. Fialat könnyű (páronkint 250 klgig terjedő súlyban) 46.—47.— II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280 klgon felüli súlyban) 46.—46.50 7. Közép (páronkint 220—280 klg. súlyban) 46.—47.— 8. Könnyű (páronkint 220 klgig terjedő súlyban) 46.—47.— III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 260 klgon felüli súlyban) 45.—46.50 10. Közép (páronkint 220—280 klg. súlyban) 44.50—45.50 11. Könnyű (páronkint 220 klgig terjedő súlyban) 45.—46.— Sertés létszám: márczius 13 napján volt készlet 142,309 darab. A hízott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hízaláni való sertés 15.— 17.—, malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 3568 drb.

Budapesti gabonatözsde. Márcz.

15-én. Buza tavaszra 9.88 pénz 9.90 áru, őszre 9.25 pénz, 9.27 áru. — Tengeri 1892 máj.— jun. 5.31 pénz, 5.33 áru. Zab tavaszra 5.86 pénz, 5.88 áru, őszre — pénz, — áru. — Káposztarepeze aug.—szept. 13.25 pénz, 13.35 áru.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

(Szerkesztőség és kiadóhivatal, — hova mindenféle közlemény küldendő, nagy-uj-utca 1702 sz.)

AZONDÓDON 10 hold föld eladó. Széchenyi-utczán 1812.

(109.) 3.—

Megérkeztek

és felette jutányos árban kaphatók:

fiu-, leány- és gyermek-öltönyök, férfi- és gyermek-kalapok, női-, férfi- és gyermek-czipők, haj-, fog- és ruha-kefék, fésűk, különféle finom szappanok,

finom szemüvegek,

dohány- és szivar-tárczák, valódi nickl és talmi óraláncok, selyem- és clott-esernyők, kézikosarak nagy választékban, valódi tajtékpipák és szivarszippák, szegedi papucsok,

KÉZI BŐRÖNDÖK ÉS LÁDA KOFFEREK,

fehér és színes férfi ingek,

nyakkendők,

GALLÉROK és KÉZELŐK.

Schönberger Vilmos

Debreczen, a városháza alatt.

(95.) 4—

1998/1892.

Árverési hirdetés.

Debreczen város közönségének törzsgyűléséből kiseljtezett **3 drb hágó és 9 drb 2 éves bika, 1892 márcz. 29-én reggeli 8 órakor, a hetivársárban árverés útján el fog adatni.** Debreczen, 1892 márczius 12.

A városi tanács.

(112.) 2—3.

Uj posztó raktár!

Tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy az egész országban oly nagy hírnévnek örvendő

Brassói posztókból

a közelgő tavaszi idényre nagy választékú raktárt rendeztünk be s azokat a valódi tiszta gyapjú minőségben igen olcsón árusítjuk el

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

Mintákkal kívánatra készséggel szolgálunk. (8.) 54.—

138. szám.

1892.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíróság 9569/1891. P. sz. végzése által Grünbaum Ignác felperes javára Csengeri Z. helybeli kereskedő ellen 136 frt 39 kr tőke, ennek 1891 évi április hó 3. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 45 frt 46 kr perköltés követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 655 frt — kr-ra becsült szobabutorok és bőlti felszerelésekből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 3503/892. P. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis alperes Széchenyi-utczai 1787. sz. a házánál leendő eszközlésére 1892-ik év márczius hó 30-dik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Debreczenben, 1892-ik évi márczius hó 15-ik napján.

Várady,

kir. bírósági végrehajtó.

(115.) 1—1.

Birtokbérbeadás.

Nyiregyháza városától egy órányira az ugynevezett **Sima-pusztán fekvő 767 magyar holdat tevő tagozott birtok** Szent-Mihály napjától több évre haszonbérbe adandó.

Felvilágosítással szolgál **Dr. Dévay Ignác,** BUDAPEST, VI. Nagy-János-utca 2. szám.

(94.)

4—6.

KIADÓ

utczai lakás

Nagy-uj-utca elején az 1708. számú emeletes házban és

udvari lakás

Széchenyi-utca 1812. sz. alatt.

(106.)

2—3.

Máriaczei Gyomorocseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nékiúszhetetlen és átitólóan ismeretes házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: éhségatlanság, gyomorgyengeség, bűze lahelet, felhűtség, savanyu leibőffögés, hasmonde, gyomorégés, felsőleges nyálkaválasztás, sárgaság, under és hányás, gyomorgörös, székülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinylben és a gyomortól származott gyomorüthetéseknél étellekkel és italokkal, gilliztákn, májbajok és hámorrhoidáknál.

Említt bajoknál a **Máriaczei gyomorocseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi foraktár:

Török Jozsef gyógyszerész
Budapest, Király utca 13 sz.

A védjegyet és aláírat tisztelesen tessék megtekinteni!! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.
A **Máriaczei gyomorocseppek** valódián kaphatók.

Debreczenben: Mihailovits István, Dr. Rotschn'ek Emil, Tamássy Béla, Tóth Béla és Balázs Ödön; — **Ér-Mihályfalván:** Mátray István; **Diószegen:** Vaday I. **Madházon:** Farkas Ödön, **Hosszu-Pályán:** Sárossy Imre, **Kabán:** Horváth Kálmán gyógyszerész 522. uraknál. 43—14.

Magyar általános kőszén **bánya részvénytársulat.**

Ajánlja a t. malom-, szeszgyár- és cséplőgép-tulajdonos uraknak, valamint szobafűtésre legjobb minőségű

czenteri és királdi

vegyes-, akna- és darabos-kőszén

egész kocsirakományokban minden állomásra szállítva.
Megrendelések intézendők

a magyar általános kőszénbánya részvénytársulathoz
Budapest, V., vácz-i-körút 46.

(110.) 1—3.

A depr. helyi vasut részvénytársaság

t. 1892. évi márczius hó 27-én d e 10 órakor

A VÁROSHÁZA NAGY TANÁCSTERMÉBEN

tartja
V-ik évi rendes közgyűlését

melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

- Tárgyak:**
- I. Az igazgatóságnak az 1891. évről szóló üzleti jelentése, ugyszinte erre vonatkozólag a felügyelő bizottságnak jelentése.
  - II. Az 1891-ik évi mérleg előterjesztése, az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
  - III. Az osztalék meghatározása.
  - IV. Az alapszabályok 41. §-a értelmében két kilépett igazgatósági tag helyének választási utjánai betöltése.
  - V. Három felügyelő bizottsági tag választása és díjjaik megállapítása.
- Az igazgatóság.**
- Jegyzet. Az alapszabályok 27. §-a: „Aki a közgyűlésen szavazati jogát gyakorolni kívánja, részvényeit a közgyűlés határnapja előtt 3 nappal, Debreczenben a debreczeni helyi vasut részvénytársaság üzleti irodájában és az ipar és kereskedelmi bankban, vagy Budapesten Lindheim és Tarsa cég irodájában V. kerület Széchenyi-tér 5. sz. alatt letéteményezni kötele.
- (113.) 1—1.

SCHLICK -féle vasöntőde és gépgyár részvénytársaság. **BUDAPESTEN.**

Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÁCZI-ÚT.
Városi iroda és raktár: Podmaniczky-u. 14. — Flók-raktár: Kerepesi-ut 77.

Gőz- és járgánycséplő-készületek
számos első díjakkal kitüntetett

szab. Schlick-féle 2 és 3 vasu ekék,

mályító- és egyetemes aczél-ekék,

eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle egyvasu ekék, talajmivelő-eszközök,

(116.) valamint 18—1.

Schlick-féle szab. „Haladás” sorbavető gépek.
Takarmánykésítő gépek, darálók, őrőlmalmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai ké-
vekötő és marokrákó arató-gépek és fűkasáló-gépek szállítható mesei vasutak stb.
Minta-raktár DEBRECZENBEN: **TRNKA FERENCZ** urnál, Kis-Várad-utca.
Elsőnyös fűtetési feltételek. Legjutányosabb árak. Árjegyzékek ingyen és bérmentve.